

РЕШЕНИЕ

№ 1252

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **394** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/: Образувано по жалба на „О.-Ф. Т. Л. V.“ G.– Германия /“О.–Ф. Т. Л.“, с адрес на управление– Е. 11a-d, 85445. О. с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., срещу Решение № РТД 3000-2317/13.12.2020г./32-362411, издадено от с.д. Директор на Териториална дирекция „Тракийска“, Агенция „Митници“.С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, а именно противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му и несъответствие с целта на закона. Излагат се твърдения, че същият е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Твърди се, че дружеството е представило всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – пресни зеленчуци, в това число и пресни домати, по чл. 70, § 3 от МКС. В тази връзка се излагат аргументи, че митническата администрация незаконосъобразно отхвърля представените документи, като в резултат формира извод, че не е доказана договорната стойност на стоките, тъй като са реализирани на цена по-ниска от тази на придобиването им. Жалбоподателят се позовава на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 с аргумент, че той не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. На следващо място, сочи, че не е отчетена спецификата на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и

крайния клиент на стоките – международна верига „L.“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди се, че от реализацията на стоки от вида на процесните за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, независимо от единичните доставки, реализирани на цена по-ниска от митническата им стойност. Поддържа, че цялото количество внесени стоки е продадено на „L.“, което означава, че се касае за продажба на „най-голямо сборно количество“ от внесените стоки по смисъла на чл.74, § 2, ал.4 МКС, а от представените в хода на административното производство документи е видно, че стандартната вносна цена на стоките е била далеч по-ниска от конкретните им продажни цени след вноса, поради което вносно мито не се дължи и фискалният интерес на ЕС не е ощетен. От съда се иска да постанови решение, с което да отмени атакувания административен акт на Директор на ТД „Тракийска“ към Агенция „Митници“. Претендира сторените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се представлява от адвокат Г., който поддържа депозираната жалба и моли оспореният административен акт да бъде отменен, претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директор на ТД „Тракийска“, АМ, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва депозираната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю., който изразява становище за основателност на депозираната жалба и моли същата да бъде уважена.

Административен съд-София град след като обсъди писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

На 17.03.2019 г. в МБ С. с регистрирана Митническа декларация (МД) с MRN № 19BG003010002688R0, с вносител „О.-Ф. Т. Л.“ Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление различни стоки – пресни зеленчуци, в това число и пресни домати с произход Република Турция, както следва: стока № 6 – пресни домати, тип кръгъл червен с нето 7 488 кг.

За стока № 6 (пресни домати, тип кръгъл червен), с код по КН [ЕГН], е декларирана митническа стойност в размер на 16 931,96 лв., преизчислена в €/100 кг. на 115,61 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 17.03.2019 г. стандартна вносна стойност /СВС/ за домати с произход от Република Турция е 74,4 €/100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност (115,61 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (74,4 €/100 кг.). На основание чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 4 364,22 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня СВС (74,4 €/100 кг.).

Обезпечението за процесните стоки е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството, видно от представени фотокопия на преводни

нареждания на л. 49 - за стока № 6 /пресни домати, тип кръгъл, червен/ - в размер на 4 364,22 лв.

На 17.03.2019 г. с писмо с рег. № 32-80220 дружеството „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия е уведомено от митническите органи, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация от 17.03.2019 г. е необходимо да представи доказателства, че стока № 6 (пресни домати, тип кръгъл, червен) са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 16.04.2019 г. пълномощникът на дружеството жалбоподател [фирма] представил доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. Цялото количество от 7 488 кг. по стока № 6 (пресни домати, тип кръгъл червен) е продадено за цена от 114 €/100 кг. (л.52-72). С писмото от 16.04.2019 г. са представени и писмени доказателства, удостоверяващи декларираната митническа стойност по ЕАД № 19BG003010002688R0.

След проверка на представените документи от страна на митническите органи е установено, че за стока № 6 (пресни домати, тип кръгъл червен), представените фактури за последваща продажба сочат, че доматиите са продадени на цена 114 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с декларирани разходи в митническата декларация от 17.03.2019 г.), изчисление на 126.22 €/100 кг. В тази връзка митническите органи са приели, че не е представено доказателство за условията от освобождаване, поради което е определено, че вносите за стока № 6 депозит в размер на 4 364.22 лв. следва да бъде задържан за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

С оглед на това и в съответствие с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 32-192109 от 02.07.2019 г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на Директор на ТД „Тракийска“, с което за стока № 6 (пресни домати, тип кръгъл червен) по МД с MRN 19BG003010002688R0 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, § 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение в размер на 4 364,22 лв. ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. С молба вх. № 32-226279 от 02.08.2019 г. чрез пълномощника си [фирма] дружеството е възразило срещу издаване на акт за възникване на митническо задължение по тази митническа декларация с изложени аргументи, които са преценени от Директор на ТД „Тракийска“ като неоснователни и е последвало издаване на оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № РТД 3000-2317/32-362411 от 13.12.2019 г.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на вношеното обезпечение в размер на 4 364,22 лв. и същото е задържано като плащане за вносно мито на основание чл. 75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Изложени са мотиви, че в Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вноските мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към доматиите. Съгласно тази система вносите им не се облага с единна ставка

на митото, а с различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че практическото прилагане на чл. 181 от Регламент (ЕС) №1308/2013 г., с който се въвеждат правилата за определяне на входните цени на стоките, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална, тоест колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното. В тази връзка е посочено, че, ако вносителите декларирали завишени цени, те трябва да докажат причините за това с цел да се изключи, че тези цени са завишени, за да бъде избегнато заплащане на митата. В тази връзка са изложени аргументи, че е противно на търговската логика търговецът да реализира стоката на цена по-ниска от тази за придобиването ѝ, генерирайки отрицателен финансов резултат /загуба/.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на Решение № РТД 3000-2317/32-362411 от 13.12.2019 г. на Директор на ТД „Тракийска“. Към нея е представена MRN № 19BG003010002688R0, превозни документи – международни товарителници, сертификати за стоката, други документи, придружаващи стоката, фактура /e-F./, издадена от ”D. T.” - Турция, Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз, приложими към пресните плодове и зеленчуци, съгласно Регламент 543/2011, издаден от БАБХ, относно процесните стоки пресни домати в съответното количество, като е посочено местоназначението им – Румъния. Представени са още извлечения от счетоводни сметки, фактури за продажба на стоки от посочения вид и количество на “L.” Румъния /л.52-72/.

По делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, по която е депозирано заключение от вещото лице Л. Й.. Същото не е оспорено от страните. След анализ на наличните по делото писмени доказателства и допълнително представени доказателства на електронен носител експертът е направил заключение, че стоките са декларирани пред митническите органи на Република Турция и Република България, като договорената цена на стоките е 7 907,33 евро или 115,61 €/100 кг. за стоката пресни домати. Направено е заключение, че обявената цена съответства на отразената в съпътстващите стоката документи, продажната цена е заплатена, за което са представени и налични по делото платежни документи. В заключението е отразено, че цялото количество от процесните стоки е продадено, видно от представени търговски фактури, на “L.” Румъния при единична цена 1,14 € или 114 €/100 кг. за пресни домати. Направен е извод, че в счетоводството на дружеството жалбоподател са отразени стопанските операции по вноса и последващата реализация на стоките съгласно установения законов ред, които потвърждават стойността на договорената и реално платена цена за придобиване на стоката, с включени транспортни разходи. Направена е констатация, че при вноса за определяне на митническата стойност е спазен чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На следващо място, констатирано е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация.

Вещото лице е посочил, че стопанските операции по придобиването и реализацията на процесните стоки са регистрирани в счетоводната и данъчната отчетност на дружеството съгласно установения законов ред, което е дало основание да направи извод, че са доказани реални стопански операции.

По втория въпрос /каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната/

в заключението си вещото лице е посочил, че в случая е приложен методът „договорна стойност на внасяните стоки“, като за прилагането му са спазени изискванията на митническото законодателство. С оглед на това, че цялото количество от стоката е продадено с две доставки на „L.“ Румъния, следва да се приеме, че това е най-голямото сборно количество, а именно при единична цена 1,14 € или 114 €/100 кг. за пресни домати. При тези факти експертът е стигнал до извод, че вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 17.03.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, за процесната стока стоки е 0 %.

Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора. Вещото лице е дало пълен отговор на поставените въпроси, ведно с аргументация на изводите, до които е стигнало.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – Решение № РТД 3000-2317/13.12.2020г./32-362411, издадено от с.д. Директор на Териториална дирекция „Тракийска“, Агенция „Митници“ е връчено на жалбоподателя на 19.12.2019 г., видно от положения подпис и дата, жалбата до съда е депозирана чрез административния орган на 02.01.2020 г., с вх. № 3265-02.01.2020 г. /л.4/.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен митнически орган. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ или от директорите на териториални дирекции. Видно от Заповед № 0-6010 от 29.11.2019 г. на Директора на Агенция „Митници“ А. Х. – П., заемаща длъжност „директор“ на ТД в Агенция „Митници“ - „Тракийска“, е била в законоустановен отпуск за периодите от 05.12.2019 г. до 10.12.2019 г., включително и от 11.12.2019 г. до 13.12.2019 г., включително. За този период на основание чл. 84, ал. 2 от ЗДСл, служебните и задължения са изпълнявани от Г. К. Г. – Заместник-директор на ТД „Тракийска“, Агенция „Митници“ (л.82). Следователно оспорваният индивидуален административен акт, с който се определят митнически задължения, е издаден от компетентен орган.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Съгласно подадената от дружеството-жалбоподател, митническа декларация процесните стоки са с произход Република Турция и са допуснати до режим на свободно обращение с цел крайно потребление. С оглед вида на стоките – пресни зеленчуци, в случая е приложим Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския

парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, който урежда установява обща организация на пазарите на селскостопански продукти, сред които и по чл. 1, § 2, б. „и“ – пресни плодове и зеленчуци.

В случая между страните не се спори по отношение на фактите по делото. Спорният момент касае тълкуването и приложението на чл. 75, § 5, ал. 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията. Посочените текстове касаят предоставянето на обезпечение при внос на стоки. Съгласно § 2, ал. 1, която видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложена от митническите органи при приемане на митническата декларация, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията (15). За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Визираното в разпоредбата обезпечение е предоставено от дружеството жалбоподател за процесната стока, както следва: 4 364.22 лв. за стока № 6 /пресни домати/.

За да постанови отказ от освобождаване на предоставения депозит за удовлетворяване на митническото задължение директорът на ТД „Тракийска“ се е позовал на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, съгласно който „предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита“. Приети са като неудовлетворяващи представените от дружество доказателства за установяване изпълнението на условията на вноса.

Разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 4 съдържа правила относно способите за доказване на условията за освобождаване, като съгласно нея освен фактурата са допустими всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Според настоящия съдебен състав тълкуването ѝ налага извода, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките от партидата документи. В случая са представени фактура за придобиването им при вноса, транспортни документи, от които е видно местоназначението им, фактури за последващата им реализация чрез продажба на международна верига „L.“ – с местоназначение Румъния, по фактури № 0...8858 от 20.03.2019 г. и № 0...8840 от 19.03.2019 г. Съгласно заключението на вещото лице, което Съдът кредитира, няма несъответствия в представените документи, като цената отразена в митническата декларация на жалбоподателя, съвпада с тази във фактурата за придобиване и е обявена в митническата администрация на Република Турция.

Единственият аргумент, с който ответникът не приема представените от дружеството доказателства за условията на освобождаване, е по-ниската цена, на която е реализирана стоката, което според него противоречи на пазарната логика. На първо място, за определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, § 5, ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата

на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В настоящия случай не са налице някои от условията, визирани в ал. 3, които изключват приложението на договорната стойност, включително свързаност между купувача и продавача, за което няма данни по делото, а и не се твърди такава от митническите органи. Съгласно приложимите норми определянето на митническата стойност не е обвързано по никакъв начин с реализирането на печалба по конкретната сделка.

Последното не е и сред условията за освобождаване на внесената гаранция. Реализирането на печалба, особено ограничено до конкретната сделка с конкретните стоки, предмет на вноса по една митническа декларация, не е поставено по никакъв начин в зависимост от извода за достоверност на декларираната от вносителя митническа стойност. Напротив, видно от обхвата на изброените документи в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 следва да бъде направена пълна и комплексна преценка относно това дали представените документи подкрепят обявената с митническата декларация митническа стойност на стоките.

В настоящия случай се установи въз основа на представените писмени доказателства и заключението на назначената СИЕ, че обявените в митническата декларация данни съответстват на останалите документи, относими към вноса на процесните стоки – пресни домати. Освен това е безспорно доказано и извършеното плащане на обявената договорна цена към турския търговец, за което е представено копие на търговска фактура DES2019000000248 от 14.03.2019 г., издадена от D. T., Турция, както и доказателства за извършено плащане от страна на дружеството-жалбоподател за общата сума от 21 006.34 евро по процесната фактура.

По аргумента на ответника за липсата на пазарна логика в продажбата на загуба, Съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че реализирането на печалба в настоящия случай следва да бъде разглеждано в един по-дълъг период предвид дългосрочните търговски отношения с неговия контрагент – международна верига „L.“, и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. При такъв тип повтарящи се доставки е оправдано и не противоречи на търговската логика, някои от доставките да бъдат реализирани на по-ниска цена, което се компенсира с други доставки, реализирани на печалба. Това важи с още по-голяма сила, когато става въпрос за доставки на бързоразвалящи се стоки като пресните плодове и зеленчуци, при които е от особено значение бързата им реализация поради влошаването на търговския им вид и вкусови качества в рамките на часове, което налага за ограничаване на загубите понякога да бъдат продавани на по-ниска цена.

Необоснован и неправилен в този смисъл е изводът на митническия орган, че преценката за реализация на стоките с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена с процесната митническа декларация.

С оглед на всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че няма основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, и за установяване на митнически задължения, поради което отказът на директора на ТД „Тракийска“ да освободи внесеното обезпечение - в размер на 4 364,22 лв. за стока № 6 /пресни домати/, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

На следващо място, за пълнога следва да се отбележи, че чл. 74 от Регламент (ЕС) 2013/952 урежда вторични методи за определяне на митническата стойност в случаите, в които тя не може да бъде определена по реда на чл. 70, какъвто не е настоящият. Въпреки това, доколкото е направено възражение от жалбоподателя, следва да бъде маркирано, че

съгласно чл. 74, § 2, б. „в“, който въвежда метода на най-голямо сборно количество, „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите“. Съгласно анализа на вещото лице следва да се приеме, че с оглед на това, че цялото количество от стоките е продадено с две доставки на „L.“ - Румъния, това е най-голямото сборно количество, при единична цена 1,14 € или 114 €/100 кг. за пресни домати. С оглед на това вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 17.03.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, и за двете процесни стоки е 0 %. Следователно, и при определяне на митническата стойност по този метод отново не се дължи вносно мито и няма основания за задържане на внесените депозити.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материалноправни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което Съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 985.00 лв. /деветстотин и осемдесет и пет лева/, от които 50 лева внесена държавна такса, 535.00 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия, и 400 лева внесен депозит за възнаграждение на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата СИЕ. Съдът не намира за прекомерно адвокатското възнаграждение, защото същото е определено в размер, незначително надхвърлящ минималния размер съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в приложимата редакция към момента на плащане на възнаграждението.

С оглед изложеното, съдът намира оспореното решение за незаконосъобразно, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 43-ти състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия /О. Ф. Т. Л. Г., представлявано от Н. Г., чрез адвокат Г. Г., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап.2, Решение № РТД 3000-2317/32-362411 от 13.12.2019г., издадено от Директор на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия /О. Ф. Т. Л. Г., представлявано от Н. Г., направените по делото разноски в размер на 985.00 лв. /деветстотин осемдесет и пет лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: